

ved Gadstrup, og for ikke at komme for langt ned skal jeg nævne Skensved. Jeg tror, at en Station der vil være langt bedre paa sin Plads. Havde Forslaget imidlertid været holdt inden for rimelige Grænser, skulde jeg ikke have forsøgt at rejse nogen som helst Modstand. Jeg ved godt, at det nytter ikke noget; det er jeg paa det rene med; men jeg har dog villet have den Fornøjelse at sige et Par Ord om dette Forslag, thi det synes mig dog, at denne Sum er lidt for stor. — Der er under Nr. 182 stillet Forslag om at fortsætte Forsøgene med Uddybningen af Barren ud for Graadyb og at anvende hertil 50,000 Kr. Jeg skal ikke sige et Ord mod denne Bevilling. Jeg tror, at det er rigtigt at fortsætte Forsøgene; men jeg har ganske vist stærk Tvivl om, hvorvidt det Forsøg, som den højtærede Minister efter dette Forslag vil sætte i Værk, nemlig at lade Dampskibets Skrue ihvirvle Sandet op og lade Strømmen føre dette bort, vil føre til noget Resultat. Da det har vist sig, og det har det jo, at Bunden er ret haard, saa at det er haardt Sand, der skal rives op ved mekanisk Kraft, tror jeg ikke, at Skruen vil have nogen nævneværdig Indflydelse, men det kan jo ikke skade at gøre Forsøget, og det er jo en ret billig Maade at gøre det paa. Jeg tror, at naar man vil benytte de Tider, da Strømmen er rivende stærk, er der ikke noget bedre Middel end et Apparat som en svensk Harve, som jeg ser, der har været gjort Forsøg med; men om det er gjort paa en tilstrækkelig fyldig Maade, er jeg ikke sikker paa. Men med det Materiale, jeg kender, er jeg overbevist om, at man kan rive Sandet op og ved stærk Strøm faa store Mængder ført bort, og det koster i alt Fald intet. Jeg vil derfor anbefale den højtærede Minister at lade dette Forsøg fortsætte, og dette tror jeg har størst Udsigt til at føre til et Resultat. — Angaaende den lille Bevilling paa 12,500 Kr. til en Telefonstation i Vestervig kan jeg selvfølgelig ikke undlade at anfægte min allerærbødigste Kompliment saavel til det ærede Finansudvalg som til den højtærede Minister. Denne Foranstaltning kommer nemlig som et Surrogat for, hvad den paa-gældende Egns Beboere i mange Aar have ønsket og meget højlydt have bedt om atter og atter, men forgæves. De have bedt om Tilladelse til at føre et Kabel over Odde-sund og over til Ty. Med en Haardnakkethed, som var en bedre Sag værdig, have de forskellige Indenrigsministre, den ene efter den anden, stadig sagt nej dertil. Uagtet den

forrige højtærede Indenrigsminister en Gang gik saa langt ved 1ste Behandling af Finansloven, at han gav et betinget Tilsagn om, at de, naar de fremkom med et nyt Andragende, skulde faa Tilladelse, fik de ikke desmindre nej, og det have de faaet fremdeles. Nu faa de som Surrogat — og det er jeg taknemmelig for — en Statstelefonstation i Vestervig. Den er ganske vist kostbarere for dem at bruge, men det er dog et Surrogat, som de ville være glade ved, naar de ikke kunne faa det, de helst ønske. Jeg ved naturligvis godt — jeg gør mig ikke mere blind end jeg er — at Grunden til, at Indenrigsministeren stadig har sagt nej til at føre et Kabel over Odde-sund for det private Telefonselskab, er, at man derved vil afskære Tyland fra Konkurrence med Statstelefonen, men jeg skal ganske ærlig tilstaa, at jeg anser denne Frygt for at være for smaalig til, at Staten skulde kunne indlade sig derpaa. Det burde man ikke have modsat sig, men nu har man gjort det, og endfin saa blive vi derved. Jeg erkender, at det er et stort Fremskridt, at de faa en Statstelefonstation. Med Hensyn til Bevillingen til Hundested Baadehavn skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Det har jo været Staten en meget dyr Foranstaltning. Jeg skønner ikke rettere, end at man kommer op til noget som 140,800 Kr., naar de sidste 30,000 Kr. ere bevilgede, og bevilgede blive de, der kan ikke være Tale derom. Jeg skal ikke sige noget mod denne Foranstaltning, idet jeg nemlig villig skal erkende, hvad den ærede Ordfører ogsaa har nævnt, at man er ledet ind paa det efterhaanden ved forholdsvis mindre Bevillinger, som vilde have været fuldstændig tabte, hvis man ikke bevilgede mere; saaledes er det gaaet Rigsdag efter Rigsdag, og nu er man kommen mere og mere ind paa Glidebaan. Men det, jeg gerne vilde benytte Lejligheden til at sige til den højtærede Indenrigsminister, er dette, at det staaer for mig som en uforstaaelig Ting, at man, for at faa en lille Fiskerihavn, der dog aldrig kan faa eller i alt Fald aldrig har haft meget stor Betydning, har kunnet ofre saa store Pengemidler, hvorom der her er Tale, henved 150,000 Kr., medens en anden af vore Fiskerihavne, Skovshoved Havn, der ligger meget nærmere, aldrig har kostet Staten en eneste Øre. Denne Havn, der er bygget af Fiskerne selv ved frivillige Bidrag og vedligeholdt paa samme Maade, der har en Fiskeribefolkning fuldt saa stor, som nogen anden Fiskerihavn, har aldrig nogen Sinde kunnet faa en Øre af Staten.